

Maaperä

Hamppu viihtyy parhaiten karkeilla kivennäismailla. Multavuus, kuohkeus ja hikevyys sekä lämpimyyden edesauttavat hampun kasvua. Hamppua ei suositella hiesuille tai saville eikä tiivistyneille maille sillä maan tiivistymisen vaikutus näkyy voimakkaasti hampun kasvussa. Hamppu ei ole erityisen vaativa viljavuuden suhteen. Pellon pH:n on hyvä olla yli 5,6. Suositus pH on 6,0-7,0. Tiivistyneille tai märkydestä kärsiville lohkoille hamppu ei sovellu.

Maan muokkaus

Muokkaus tehdään kevätkosteutta säästään matalaan. Tavoitteena on kuohkea kasvualusta. Syyskyntö varmistaa kevätkosteuden säilymistä.

Kylvö

Hampulla on varsin pitkä kasvu-aika (MTT:n kokeissa 112 – 141 vrk). Koska hampputaimet kestävät jopa -5 °C hallan, on aikainen kylvö mahdollista, mutta kuituhampun kohdalla tarpeetonta. Maan lämpötilan tulisi olla kylvöhetkellä mieluummin $8 - 10\text{ °C}$, ja vähintään $1 - 2\text{ °C}$. (Bosca & Karus 1998). Aikaisen kylvön on huomattu antavan parhaan tuloksen, mutta viljelmillä on todettu vasta kesäkuun puolivälissä tehtävän kylvön tuottavan riittävän sadon. Hampun pitäisi sietää keväthallojakin (-7 °C n 10 cm taimet, Luukkonen 2004), mutta lajike-eroja on.

Kylvösiemenen kylvötiheydeksi suositellaan $150 - 250\text{ kpl/m}^2$, jolloin sopiva määrä käyttötarkoituksesta riippuen on 25-50 kiloa siementä hehtaarille. Sopiva kylvösyvyys on $1,5 - 2\text{ cm}$. Jyräystä ei yleensä suositella, mutta kuorettuvilla hiedoilla jyräys on katsottu eduksi. Kylvö onnistuu normaalilla kylvökoneella 12,5 sentin rivivälillä, mutta ulkomailla on käytetty myös 25 sentin riviväliä. Siemenien itäminen edellyttää maaperän riittävää kosteutta ja sopivat vesisateet ovat erittäin toivottuja ensimmäisten 6 viikon aikana.

Lannoitus

Kuituhamppu tarvitsee viihtyäkseen hyvän kasvualustan ja runsaasti typpeä. Kivennäismaassa kasvi vaatii 90 kiloa typpeä hehtaarille. Multamaassa, jossa se on myös tuottanut suurimmat satonsa, typpilannoitusta voidaan hieman vähentää. Toisaalta runsaat, jopa 200 kilon typpimäärät hehtaarilla, ovat tuottaneet erinomaisia satoja. Viljelykokeiden perusteella fosfori- ja kaliumlannoitus ei ole välttämätöntä, mutta joidenkin lähteiden mukaan kaliumin tarve voi olla 60-100 kiloa ja fosforin tarve 20-30 kiloa hehtaarilla.

Kuituhampppua voi myös lannoittaa yhdyskuntalietteellä / mädätysjäännöksillä, esimerkiksi Gasum Oulusta toimittaa kyseistä lannoitetta.

Kasvu

Ensimmäiset taimet ilmestyvät n. viikon kuluttua kylvöstä. Hampun pituuskasvu nopeutuu noin 30 sentin korkuisena.

Hamppu on suhteellisen stressiherkkä kasvi. Se sietää huonosti sekä kuivuutta että märkyyttä. Sen juuristo koostuu pääjuuresta sekä paksuista pinnallisista sivujuurista. Kasvi reagoi heti liialliseen märkyyteen ja kuivuuteen hidastamalla kasvuaan.

Rikkakasveja hamppu varjostaa hyvin, kun sen kasvuun lähtö onnistuu. Luomuviljelyssä kasvuun lähtö voi olla hidasta ja silloin mm. pillikkeet ovat voineet tukahduttaa hampun taimet. Mahdollisesti valvatti ja ohdake voisivat kilpailla hampun kanssa. Juolavehänä ei näytä olevan ongelma, sillä hamppu varjostaa tehokkaasti ja pitkään. Maaningalla vuonna 2003 – 2004 tehdyssä kokeessa juolavehnan vihermassa oli hampun viljelyä seuranneena vuonna kesäkuussa vain n. 60% verrattuna ohran viljelyyn. Maamiehen käsikirjan (1947) ja Bosca & Karus (1998) mukaan hamppua voi myös viljellä monokulttuurina useita vuosia, mutta tällöin sen esikasviarvo jää hyödyntämättä.

Kasvinsuojelu

Hamppu ei näytä tarvitsevan kasvinsuojelua, eikä hampulle ole hyväksyttäviä kasvinsuojeluaineitakaan. Peittauksen ei ole huomattu nostavan satoa, mutta useimmat kuituhampun siemenet toimitetaan peitattuina. Öljyhampulla on havaittu usein harmaa- ja pahkahometta, mutta kuituhamppua ne eivät ole juuri vaivanneet.

Korjuu

kuituhamppu korjataan Suomessa vasta keväällä, jolloin korjuu sujuu aika mutkattomasti: kasvusto jyrätään, ajetaan karholla ja paalata. Talven jälkeen hampun kuidut ovat hieman hauraammat kuin syksyllä, mutta varsinkin vanhemmilla laitteilla laitteisiin kietoutuva kuitu voi aiheuttaa suuriakin ongelmia. Varret ovat niin järeät, että niittämiseen tarvitaan kunnon laitteet ja terävät terät. Kokemusten perusteella kasvusto kannattaakin niittämisen sijaan jyrätä kumoon. Sadonkorjuuseen voidaan käyttää myös sormipalkkia tai maissikorjuupäätä, Saksassa on hampulle suunniteltu myös lieriöniittokonetta.